

החטאת, 'פר' ממש, ולשחוט אותו בעצמו – כי הפר הוא העיקר ולא דמו – ופעולות אלה, הנעשות עוד לפני שיש בידיו את דם הפר, הן המתירות את כניסתו לקדש הקדשים ולא דם הפר.

הגמרא לא הכריעה בשאלה האם הכהן שנתמנה למלא את מקומו של הכהן הגדול - שמת מיד לאחר ששחט את הפר ולפני שנכנס לקדש הקדשים - יכול להיכנס לקדש הקדשים ולהמשיך שם את עבודת הכפרה בדם הפר ששחט הכהן הגדול, או שעליו לקחת פר אחר, לשחוט אותו בעצמו⁶³⁷ כדי להמשיך בעבודות היום⁶³⁸.

הגמרא מנסה להביא ראיה מדין 'חטאת שמתו בעליה', וממנה להסיק שאסור לכהן שנתמנה להיכנס לקדש הקדשים ולהמשיך שם את עבודת הכפרה בדם הפר ששחט הכהן הגדול הקודם שמת.

בין רבי אמי לרבי יצחק נפחא בכך שהפסוק מדבר על דם הפר בלבד ולא על הפר עצמו: ולכן רבי יצחק נפחא סובר שגם דם-פר נקרא 'פר' והפסוק מורה לכהן הגדול (אהרן) לשחוט את הפר, לקבל את דמו ולהיכנס בדם הפר לקדש הקדשים – כי דמו הוא העיקר.

ב. לדברי רב אשי⁶³⁵ אכן מסתברת דעתו של רב פפא: כי כשהתורה אמרה **בְּפֶרֶךְ** היא לא התכוונה שהכהן הגדול יחזיק את הפר החי בקרניו וייכנס איתו לקדש הקדשים - אלא התכוונה שהכהן הגדול יכנס לקדש הקדשים בדם הפר.

ג. את הפסוק לפי דעת רבי אמי⁶³⁶ מפרשת הגמרא בכך שהפסוק מדבר על הפעולות ההכרחיות שעל הכהן הגדול לעשות כדי שיותר לו להיכנס לקדש הקדשים: על הכהן להביא את פר

נפך-אסתור

הפר ששחט קודמו שמת, ומכפר בדם זה. וכך כותב הרמב"ם בהלכות עבודת יום הכיפורים פרק ה הלכה יג: 'פר יום הכיפורים אף על פי שכהן גדול קונה משלו שנאמר פר החטאת אשר לו, המקום הפקיר ממונו בו לכל אחיו הכהנים, שאילו לא היה להן בו שותפות לא היו מתכפרין בו, לפיכך אם מת כהן גדול קודם שישחט הפר, הכהן שעומד תחתיו אינו מביא פר אחר אלא שוחט את של ראשון, ואינו חטאת שמתו בעליה שתמות שאין חטאת הרבים מתה, שחט את הפר ומת קודם שיכפר בדמו, הכהן האחר נכנס בדם זה ומכפר בו'.

החמישי ותלמידים המובהק של אביו ורבא.

635 חי אחרי רב פפא והיה גדול הדור הששי לאמוראי בבל ('רב אשי ורבינא סוף הוראה', ופרש"י: 'סוף כל האמוראים' (בבא-מציעא דף פו עמוד א).

636 אמורא ארץ-ישראל בדור השלישי. תלמיד מובהק של רבי יוחנן ואחרי פטירת רבי יוחנן עמד רבי אמי בראש ישיבת טבריה.

637 הפר לחטאת והאיל לעולה שהכהן הגדול מקריב ביום הכיפורים הם המכשירים אותו לבוא אל קדש הקדשים.

638 הרמב"ם פוסק הלכה לפי רבי יצחק נפחא, אחת הדעות שבגמרא כאן, ולפיה הכהן שנתמנה נכנס לקדש הקדשים בדם